

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG**NR 76/2009****z dnia 30 czerwca 2009 r.****zmieniająca Protokół 10 w sprawie uproszczenia kontroli i formalności przy przewozie towarów i Protokół 37 zawierający wykaz przewidziany w art. 101**

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym zmienione Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej „Porozumieniem”, w szczególności jego art. 98 i 101,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół 10 do Porozumienia nie został zmieniony przez Wspólny Komitet EOG.
- (2) Protokół 37 do Porozumienia został zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 61/2009 z dnia 29 maja 2009 r. (1).
- (3) Protokół 10 do Porozumienia powinien zostać zmieniony we wspólnym interesie Wspólnoty Europejskiej i państw EFTA w celu uniknięcia niepotrzebnych ograniczeń i stworzenia zbioru przepisów ustanawiających równoważne środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne w zakresie przewozu towarów pochodzących z i przeznaczonych do krajów trzecich.
- (4) Niniejsza decyzja Wspólnego Komitetu EOG nie powinna mieć zastosowania wobec Islandii i Liechtensteinu. Niniejsza decyzja powinna być jednak otwarta dla wszystkich państw EFTA pod warunkiem przyjęcia nowej decyzji Wspólnego Komitetu EOG.
- (5) Wspólnota i Norwegia są zdecydowane zwiększać bezpieczeństwo handlu towarami wprowadzanymi na ich terytorium lub wyprowadzanymi z ich terytorium bez zakłócania swobodnego przepływu tych towarów.
- (6) We wspólnym interesie Wspólnoty i Norwegii należy ustanowić równoważne środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne przy przewozie towarów pochodzących z i przeznaczonych do krajów trzecich i wprowadzić je w życie jednocześnie z odpowiednimi środkami stosowanymi przez państwa członkowskie Unii Europejskiej.
- (7) Wspólnota i Norwegia są zdecydowane zagwarantować równoważny poziom bezpieczeństwa na swoich terytoriach za pomocą środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne wynikających z prawodawstwa obowiązującego we Wspólnocie.
- (8) Środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne dotyczą zgłaszania danych w zakresie bezpieczeństwa dotyczących towarów przed ich wprowadzeniem lub

wyprowadzeniem, zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa i związanych z tym kontroli celnych oraz nadawania wzajemnie uznawanego statusu upoważnionego przedsiębiorcy.

- (9) Wskazane jest przeprowadzenie konsultacji z Norwegią na temat zmian przepisów Wspólnoty dotyczących środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne oraz informowanie jej o ich stosowaniu. Konieczna jest zatem zmiana Protokołu 37 do Porozumienia zawierającego wykaz komitetów, do których pracy włączani są eksperci z państw EFTA, gdy wymaga tego prawidłowe funkcjonowanie Porozumienia.
- (10) W takiej mierze, w jakiej dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych została włączona do Porozumienia decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 83/1999 (2), Norwegia zapewni odpowiedni poziom ochrony danych osobowych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W Protokole 10 do Porozumienia wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W Protokole 37 do Porozumienia dodaje się punkt w brzmieniu:

„29. Komitet Kodeksu Celnego (rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92).”.

Artykuł 3

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie dnia 1 lipca 2009 r. lub następnego dnia po złożeniu ostatniej notyfikacji do Wspólnego Komitetu EOG na mocy art. 103 ust. 1 Porozumienia, w zależności od tego, która z tych dat przypada później (*).

2. W oczekiwaniu na notyfikacje, o których mowa w ust. 1, Wspólnota i Norwegia stosują niniejszą decyzję tymczasowo od dnia 1 lipca 2009 r. lub od późniejszej daty uzgodnionej przez Wspólnotę i Norwegię, o której zostaną poinformowane inne państwa EFTA i Urząd Nadzoru EFTA.

(1) Zob. s. 13 niniejszego Dziennika Urzędowego.

(2) Dz.U. L 296 z 23.11.2000, s. 41.

(*) Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 czerwca 2009 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Alan SEATTER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W Protokole 10 do Porozumienia wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne określone w rozdziale IIa oraz w załącznikach I i II do protokołu mają zastosowanie tylko pomiędzy Wspólnotą a Norwegią.

4. Odniesienie do obszaru celnego umawiających się stron w rozdziale IIa oraz w załącznikach I i II do protokołu obejmuje:

- obszar celny Wspólnoty,
- obszar celny Norwegii.”;

2) po rozdziale II (**PROCEDURY**) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIa

ŚRODKI BEZPIECZEŃSTWA STOSOWANE PRZEZ ORGANY CELNE

Artykuł 9a

Definicje

Na użytek przepisów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- a) »ryzyko« oznacza prawdopodobieństwo zdarzenia odnoszącego się do wprowadzania, wyprowadzania, tranzytu, przewozu i końcowego wykorzystania towarów w obrocie pomiędzy obszarem celnym jednej z umawiających się stron a obszarem celnym krajów trzecich oraz do obecności towarów niebędących przedmiotem swobodnego obrotu, które stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa i ochrony umawiających się stron, dla zdrowia publicznego, środowiska lub konsumentów;
- b) »zarządzanie ryzykiem« oznacza systematyczne rozpoznawanie ryzyka oraz wdrażanie wszelkich środków niezbędnych, aby ograniczyć możliwość jego wystąpienia. Obejmuje ono działania takie jak: zbieranie danych i informacji, analiza i ocena ryzyka, zalecanie i podejmowanie działań oraz regularne monitorowanie i przegląd procesu oraz jego wyników w oparciu źródła i strategię określone przez umawiające się strony lub na poziomie międzynarodowym.

Artykuł 9b

Przepisy ogólne dotyczące bezpieczeństwa

1. Umawiające się strony wprowadzają i stosują w stosunku do towarów wprowadzanych na ich obszary celne lub wyprowadzanych z ich obszarów celnych środki bezpieczeństwa stosowane przez organy celne i określone w niniejszym rozdziale oraz zapewnić równoważny poziom bezpieczeństwa na ich granicach zewnętrznych.
2. Umawiające się strony rezygnują ze stosowania środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne określonych w niniejszym rozdziale, jeżeli towary przewozi się między ich obszarami celnymi.
3. Przed zawarciem jakiejkolwiek umowy z krajem trzecim w dziedzinie objętej niniejszym rozdziałem umawiające się strony przeprowadzają wzajemne uzgodnienia w celu zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozdziału, w szczególności jeżeli umowa ta zawiera postanowienia stanowiące odstępstwo od środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne, o których mowa w niniejszym rozdziale. Każda umawiająca się strona zapewnia, że w wyniku umowy z krajami trzecimi nie powstają prawa i obowiązki dla drugiej umawiającej się strony, o ile Wspólny Komitet EOG nie zadecyduje inaczej.

Artykuł 9c

Zgłoszenia poprzedzające wysyłkę i przybycie towarów

1. Towary wprowadzone z krajów trzecich na obszar celny umawiających się stron obejmuje się deklaracją przywozową (zwaną dalej »przywozową deklaracją skróconą«), z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu przemieszczającymi się jedynie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszaru celnego bez zatrzymania się na tym obszarze.

2. Towary przeznaczone do krajów trzecich wyprowadzane z obszaru celnego umawiających się stron obejmuje się deklaracją wywozową (zwaną dalej »wywozową deklaracją skróconą«), z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu przemieszczającymi się jedynie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszaru celnego bez zatrzymania się na tym obszarze.

3. Przywozową lub wywozową deklarację skróconą składa się przed wprowadzeniem towarów na obszar celny umawiających się stron lub ich wprowadzeniem z tego obszaru.

4. Przedstawienie deklaracji przywozowych i wywozowych, o których mowa w ust. 1 i 2, jest nieobowiązkowe do dnia 31 grudnia 2010 r. pod warunkiem, że we Wspólnocie stosuje się środki przejściowe uchylające obowiązek przedstawienia tych deklaracji.

Jeżeli zgodnie z akapitem pierwszym nie złożono przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej organy celne przeprowadzają analizę ryzyka w zakresie bezpieczeństwa celnego, o której mowa w art. 9e, najpóźniej podczas przedstawienia towarów przy ich wprowadzaniu lub wyprowadzaniu, w oparciu o zgłoszenia/deklaracje dotyczące tych towarów lub wszelkie inne dostępne im informacje.

5. Każda umawiająca się strona określa osoby zobowiązane do złożenia przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej oraz organy właściwe do przyjęcia tych deklaracji.

6. Załącznik I do niniejszego protokołu określa:

- formę i dane przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,
- wyjątki od obowiązku składania przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,
- miejsce złożenia przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,
- terminy złożenia przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej,
- inne postanowienia niezbędne w celu zapewnienia stosowania niniejszego artykułu.

7. Zgłoszenie celne może być stosowane jako przywozowa lub wywozowa deklaracja skrócona pod warunkiem, że zawiera wszystkie dane wymagane w przypadku deklaracji skróconej.

Artykuł 9d

Upoważniony przedsiębiorca

1. Każda umawiająca się strona przyznaje, pod warunkiem spełnienia kryteriów określonych w załączniku II do niniejszego protokołu, status »upoważnionego przedsiębiorcy« każdemu przedsiębiorcy mającemu siedzibę na jej obszarze celnym.

W odniesieniu do konkretnych kategorii upoważnionych przedsiębiorców można jednak odstąpić od wymogu posiadania siedziby na obszarze celnym umawiającej się strony pod określonymi warunkami, w szczególności biorąc pod uwagę umowy międzynarodowe z krajami trzecimi. Ponadto każda umawiająca się strona określa, czy i na jakich warunkach przedsiębiorstwo lotnicze lub żeglugowe nieposiadające siedziby na jej obszarze, lecz mające tam oddział regionalny może uzyskać ten status.

Upoważniony przedsiębiorca korzysta z ułatwień odnoszących się do kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa.

Z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2 status upoważnionego przedsiębiorcy przyznany przez jedną umawiającą się stronę jest uznawany przez drugą umawiającą się stronę zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w ust. 2 bez uszczerbku dla kontroli celnych, w szczególności w celu uwzględnienia wykonania umów z krajami trzecimi, które przewidują wzajemne uznawanie statusu upoważnionego przedsiębiorcy.

2. Załącznik II niniejszego protokołu określa:

- zasady dotyczące nadawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy, w szczególności kryteria i warunki przyznania tego statusu,
- rodzaj ułatwień, które mogą być przyznane,
- warunki zawieszenia lub cofnięcia statusu,

- procedury wymiany między umawiającymi się stronami informacji dotyczących ich upoważnionych przedsiębiorców,
- wszelkie inne postanowienia niezbędne w celu zapewnienia stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 9e

Kontrole bezpieczeństwa przeprowadzane przez organy celne i zarządzanie ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa

1. Kontrole celne inne niż kontrole wyrywkowe opierają się na analizie ryzyka z wykorzystaniem technologii automatycznego przetwarzania danych.
2. Każda umawiająca się strona określa ramowy system zarządzania ryzykiem, kryteria ryzyka i priorytetowe obszary kontroli związanych z bezpieczeństwem.
3. Umawiające się strony uznają równoważność swoich systemów zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa.
4. Umawiające się strony współpracują w celu:
 - wymiany informacji umożliwiających udoskonalanie i wzmacnianie analizy ryzyka i skuteczności kontroli celnych w zakresie bezpieczeństwa, i
 - określenia w odpowiednich terminach wspólnego ramowego systemu zarządzania ryzykiem, wspólnych kryteriów ryzyka i priorytetowych obszarów kontroli oraz opracowania systemu informatycznego w celu wdrożenia wspólnego zarządzania ryzykiem.
5. Wspólny Komitet EOG przyjmuje środki niezbędne w celu stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 9f

Monitorowanie wdrażania środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne

1. Wspólny Komitet EOG określa zasady umożliwiające umawiającym się stronom zapewnienie monitorowania wdrażania niniejszego rozdziału i kontrolę przestrzegania postanowień niniejszego rozdziału oraz załączników I i II do niniejszego protokołu.
2. Monitorowanie, o którym mowa w ust. 1, zapewnia się przez:
 - regularną ocenę wykonywania niniejszego rozdziału, w szczególności ocenę równoważności środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne,
 - badanie mające na celu poprawę stosowania postanowień niniejszego rozdziału lub ich zmianę zmierzającą do lepszej realizacji jego celów,
 - organizowanie spotkań ekspertów umawiających się stron w celu omówienia szczegółowych kwestii i przeglądu procedur administracyjnych, w tym wizyty kontrolne na miejscu.
3. Środki podjęte zgodnie z niniejszym artykułem nie naruszają praw zainteresowanych przedsiębiorców.

Artykuł 9g

Ochrona tajemnicy służbowej i danych osobowych

Informacje wymieniane przez umawiające się strony w ramach postanowień niniejszego rozdziału są chronione prawem w zakresie tajemnicy zawodowej i ochrony danych osobowych obowiązującym na terytorium umawiającej się strony, której przekazuje się informacje.

Informacje te nie są udostępniane żadnym innemu osobom niż właściwe organy umawiającej się strony i nie są przez te organy wykorzystywane do innych celów niż cele określone w niniejszym rozdziale.

*Artykuł 9h***Zmiany prawodawstwa**

1. Wszystkie zmiany w prawodawstwie wspólnotowym istotne z punktu widzenia praw i obowiązków umawiających się stron powstałych na mocy niniejszego rozdziału oraz załączników I i II do niniejszego protokołu podlegają procedurze określonej w niniejszym artykule.
2. Podczas opracowywania przez Wspólnotę nowych przepisów prawa w dziedzinie regulowanej niniejszym rozdziałem, Wspólnota zwraca się nieformalnie o opinię ekspertów zainteresowanego państwa EFTA zgodnie z procedurą określoną w art. 99 Porozumienia.
3. Jeżeli zmiany niniejszego rozdziału oraz załączników I i II do niniejszego protokołu są niezbędne w celu uwzględnienia zmian właściwych przepisów prawa wspólnotowego w sprawach objętych niniejszym rozdziałem oraz załącznikami I i II, decyzję podejmuje się w sposób umożliwiający stosowanie tych zmian jednocześnie ze zmianami wprowadzonymi w prawie wspólnotowym z należytym poszanowaniem wewnętrznych procedur umawiających się stron.

Jeżeli decyzji nie można podjąć w sposób umożliwiający jednoczesne stosowanie, umawiające się strony wprowadzają tymczasowo, jeżeli jest to możliwe i z należytym poszanowaniem ich wewnętrznych procedur, zmiany przewidziane w projekcie decyzji.

4. W kwestiach, które są istotne dla zainteresowanego państwa EFTA, Wspólnota zapewnia jego ekspertom udział w charakterze obserwatorów w posiedzeniach Komitetu Kodeksu Celnego powołanego na mocy art. 247a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

*Artykuł 9i***Środki ochronne i zawieszenie stosowania postanowień niniejszego rozdziału**

1. Jeżeli umawiająca się strona nie przestrzega warunków określonych w niniejszym rozdziale lub jeżeli równowaga środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne umawiających się stron nie jest zapewniona, druga umawiająca się strona po konsultacji ze Wspólnym Komitetem EOG oraz tylko w zakresie oraz na czas niezbędny do rozstrzygnięcia sytuacji może częściowo lub całkowicie zawiesić stosowanie postanowień tego rozdziału lub podjąć właściwe środki. Artykuły 112–114 Porozumienia stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.
2. Jeżeli równowaga środków bezpieczeństwa stosowanych przez organy celne nie jest już zapewniona ponieważ nie podjęto decyzji w sprawie zmian, o których mowa w art. 9h ust. 3, stosowanie niniejszego rozdziału zawiesza się w dniu rozpoczęcia stosowania prawodawstwa wspólnotowego, o ile Wspólny Komitet EOG po przeanalizowaniu środków utrzymania stosowania rozdziału nie zadecyduje inaczej.

*Artykuł 9j***Zakazy lub ograniczenia związane z przywozem, wywozem lub towarami w tranzycie**

Postanowienia niniejszego rozdziału nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń związanych z przywozem, wywozem lub towarami w tranzycie, wprowadzonych przez umawiające się strony lub państwa członkowskie Wspólnoty i uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin i środowiska, ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej lub ochrony własności przemysłowej i handlowej.

*Artykuł 9k***Kompetencje Urzędu Nadzoru EFTA**

W przypadkach dotyczących stosowania niniejszego rozdziału oraz załączników I i II do niniejszego protokołu Urząd Nadzoru EFTA przed podjęciem działań otwiera proces konsultacji zgodnie z art. 109 ust. 2 Porozumienia.

*Artykuł 9l***Załączniki**

Załączniki do niniejszego protokołu stanowią jego integralną część.”;

- 3) dodaje się następujące załączniki:

„ZAŁĄCZNIK I

PRZYWOZOWE I WYWOZOWE DEKLARACJE SKRÓCONE

Artykuł 1

Forma i treść przywozowej i wywozowej deklaracji skróconej

1. Przywozową lub wywozową deklarację skróconą składa się z wykorzystaniem technologii przetwarzania danych. Można wykorzystać dokumenty handlowe, portowe lub przewozowe, pod warunkiem że zawierają niezbędne dane.

2. Przywozowa lub wywozowa deklaracja skrócona zawiera dane szczegółowe określone dla tej deklaracji w załączniku 30a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾. Wypełnia się ją zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w tym załączniku. Deklarację skróconą uwierzytelnia osoba która ją sporządza.

3. Organy celne zezwalają na złożenie przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej w formie papierowej lub w jakiegokolwiek inny zastępczy sposób zgodnie z uzgodnieniami dokonanymi między organami celnymi, tylko w razie zaistnienia jednej z poniższych sytuacji:

- a) nie funkcjonuje system informatyczny organów celnych;
- b) nie funkcjonuje aplikacja komputerowa osoby składającej przywozową lub wywozową deklarację skróconą;

pod warunkiem że organy celne stosują taki sam poziom zarządzania ryzykiem jak poziom stosowany wobec przywozowych lub wywozowych deklaracji skróconych sporządzanych z wykorzystaniem technologii przetwarzania danych.

Przywozową lub wywozową deklarację skróconą w formie papierowej podpisuje osoba, która ją sporządza. W stosownych przypadkach do przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej w formie papierowej załącza się wykazy załadunkowe lub inne odpowiednie wykazy; zawiera ona dane, o których mowa w ust. 2.

4. Każda umawiająca się strona określa warunki i procedury, zgodnie z którymi osoba składająca przywozową lub wywozową deklarację skróconą może, po złożeniu deklaracji organom celnym, zmienić dane zawarte w tej deklaracji.

Artykuł 2

Wyjątki od obowiązku składania przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej

1. Przywozowej lub wywozowej deklaracji skróconej nie wymaga się w odniesieniu do następujących towarów:

- a) energii elektrycznej;
- b) towarów wprowadzanych lub wyprowadzanych rurociągiem;
- c) listów, kart pocztowych, druków, w tym przekazywanych za pośrednictwem nośnika elektronicznego;
- d) towarów przemieszczanych na podstawie Światowej Konwencji Pocztowej;
- e) towarów, w których przypadku dozwolone jest ustne zgłoszenie celne lub zgłoszenie poprzez przekroczenie granicy zgodnie z przepisami ustanowionymi przez umawiające się strony, z wyjątkiem palet, kontenerów i środków transportu drogowego, kolejowego, powietrznego, morskiego i wodnego transportu śródlądowego, przewożonych na podstawie umowy przewozu;
- f) towarów znajdujących się w bagażu osobistym podróżnych;
- g) towarów objętych karnetami ATA i CPD;
- h) towarów uprawnionych do zwolnień zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. i innymi konwencjami konsularnymi lub Konwencją nowojorską o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.;
- i) uzbrojenia i sprzętu wojskowego wprowadzanych na obszar celny umawiającej się strony lub wyprowadzanych z tego obszaru przez organy odpowiedzialne za obronę wojskową umawiających się stron w ramach transportu wojskowego lub transportu dokonywanego jedynie na potrzeby organów wojskowych;

- j) następujących towarów wprowadzanych bezpośrednio na obszar celny umawiającej się strony z platform wiertniczych lub wydobywczych eksploatowanych przez osobę mającą siedzibę na obszarze celnym umawiającej się stron lub wyprowadzanych bezpośrednio z tego obszaru na takie platformy:
- towarów, które zostały wprowadzone na platformy w celu ich budowy, naprawy, konserwacji lub adaptacji,
 - towarów, które zostały wykorzystane do zamontowania na platformach lub jako ich wyposażenie, innych produktów do użytku lub spożycia na tych platformach; odpadów nieuznawanych za niebezpieczne wytwarzanych na tych platformach;
- k) towarów zawartych w przesyłce, której rzeczywista wartość nie przekracza 22 EUR, pod warunkiem że organy celne w porozumieniu z przedsiębiorcą zaakceptują przeprowadzenie analizy ryzyka z wykorzystaniem informacji zawartych w systemie stosowanym przez przedsiębiorcę lub dostarczonych przez ten system;
- l) towarów przemieszczanych na podstawie formularza 302 przewidzianego w ramach Umowy między Państwami Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, sporządzonej w Londynie w dniu 19 czerwca 1951 r.
2. Przywózowej lub wywózowej deklaracji skróconej nie wymaga się w przypadkach określonych w umowach międzynarodowych zawartych przez umawiające się strony z krajem trzecim w dziedzinie bezpieczeństwa z zastrzeżeniem procedury, o której mowa w art. 9b ust. 3 niniejszego protokołu.
3. Przywózowej lub wywózowej deklaracji skróconej nie wymaga się we Wspólnocie w przypadkach określonych w art. 181c lit. j), art. 592a lit. j) i art. 842a ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 3

Miejsce złożenia przywózowej lub wywózowej deklaracji skróconej

1. Przywózową deklarację skróconą składa się do właściwego urzędu celnego na obszarze celnym umawiającej się strony, gdzie towary wprowadza się z krajów trzecich. Na podstawie danych zawartych w deklaracji, urząd celny przeprowadza analizę ryzyka oraz kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa, które uznaje się za konieczne, włączając przypadki, w których towary są przeznaczone do drugiej umawiającej się strony.
2. Wywózową deklarację skróconą składa się do właściwego urzędu celnego na obszarze celnym umawiającej się strony, na którym dopełnia się formalności związanych z wyprowadzeniem towarów przeznaczonych do krajów trzecich. Jeżeli jako wywózową deklarację skróconą stosuje się zgłoszenie wywózowe, składa się je jednak do właściwego urzędu celnego na obszarze celnym umawiającej się strony, na którym dopełnia się formalności związanych z wywozem do kraju trzeciego. Właściwy urząd przeprowadza analizę ryzyka na podstawie danych zawartych w zgłoszeniu oraz kontrole celne w zakresie bezpieczeństwa, które uznaje się za konieczne.
3. Jeżeli towary opuszczają obszar celny umawiającej się strony z przeznaczeniem do kraju trzeciego, przechodząc przez obszar celny drugiej umawiającej się strony, dane o których mowa w art. 1 ust. 2, są przekazywane przez właściwe organy pierwszej umawiającej się strony właściwym organom drugiej umawiającej się strony. Umawiające się strony zobowiązują się ustanowienia połączenia w celu zastosowania wspólnego systemu przekazywania danych, który zawiera informacje niezbędne do potwierdzenia wyprowadzenia danych towarów.

Wspólny Komitet EOG może jednak określić przypadki, w których nie wymaga się przekazania danych, pod warunkiem że przypadki te nie naruszają poziomu bezpieczeństwa gwarantowanego przez niniejszy protokół.

Jeżeli umawiające się strony nie są w stanie przeprowadzić przekazania danych, o którym mowa w pierwszym akapicie, w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego protokołu, wywózową deklarację skróconą w przypadku towarów opuszczających obszar celny umawiającej się strony z przeznaczeniem do kraju trzeciego, przechodzących przez obszar celny drugiej umawiającej się strony z wyjątkiem towarów przewożonych w bezpośrednim transporcie lotniczym, składa się wyłącznie do właściwych organów drugiej umawiającej się strony.

Artykuł 4

Terminy składania przywózowej lub wywózowej deklaracji skróconej

1. Terminami składania przywózowej lub wywózowej deklaracji skróconej są terminy, o których mowa w art. 184a i 592b rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.
2. Z zastrzeżeniem procedury, o której mowa w art. 9b ust. 3 niniejszego protokołu, terminy wymienione w ust. 1 nie mają zastosowania, jeżeli umowy międzynarodowe w dziedzinie bezpieczeństwa pomiędzy umawiającą się stroną a krajami trzecimi stanowią inaczej.

(1) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

ZAŁĄCZNIK II

UPOWAŻNIONY PRZEDSIĘBIORCA

TYTUŁ I

Przyznanie statusu upoważnionego przedsiębiorcy

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Kryteria nadawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy obejmują:
 - a) odpowiednie przestrzeganie wymogów celnych;
 - b) skuteczny system zarządzania ewidencją handlową i w stosownych przypadkach ewidencją transportową, który umożliwia właściwe kontrole celne;
 - c) w stosownych przypadkach udokumentowaną wypłacalność; i
 - d) w stosownych przypadkach odpowiednie normy bezpieczeństwa i ochrony.
2. Każda umawiająca się strona określa procedurę nadawania statusu upoważnionego przedsiębiorcy i skutki prawne tego statusu.
3. Umawiające się strony dopilnowują, aby ich organy celne kontrolowały przestrzeganie przez upoważnionego przedsiębiorcę wszystkich warunków i kryteriów przyznania statusu oraz dokonują przeglądu tych warunków w przypadku istotnej zmiany przepisów prawa w tej dziedzinie lub wystąpienia nowych okoliczności, które rodzą uzasadnione podejrzenie organów, że przedsiębiorca nie spełnia przedmiotowych warunków i kryteriów.

Artykuł 2

Przestrzeganie wymogów

1. Przestrzeganie wymogów celnych uważa się za odpowiednie, jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat poprzedzających złożenie wniosku nie doszło do poważnego naruszenia lub do powtarzających się naruszeń przepisów celnych przez którąkolwiek z niżej wymienionych osób:
 - a) wnioskodawcę;
 - b) osoby kierujące przedsiębiorstwem wnioskodawcy lub pełniące funkcje kontrolne nad jego zarządzaniem;
 - c) w stosownych przypadkach pełnomocnika prawnego reprezentującego wnioskodawcę w sprawach celnych;
 - d) osobę odpowiedzialną w przedsiębiorstwie wnioskodawcy za sprawy celne.
2. Przestrzeganie wymogów celnych uważa się za odpowiednie, jeżeli właściwy organ celny uzna przypadki naruszenia za nieistotne w stosunku do liczby lub skali operacji celnych i niebudzące wątpliwości co do dobrych intencji wnioskodawcy.
3. Jeżeli osoby pełniące funkcje kontrolne nad przedsiębiorstwem wnioskodawcy mają siedzibę lub miejsce zamieszkania w kraju trzecim, organy celne oceniają przestrzeganie przez nie wymogów celnych na podstawie dostępnych im dokumentów i informacji.
4. Jeżeli przedsiębiorstwo wnioskodawcy istnieje krócej niż trzy lata, organy celne oceniają przestrzeganie przez nie wymogów celnych na podstawie dostępnych im dokumentów i informacji.

Artykuł 3

Skuteczny system zarządzania ewidencją handlową i transportową

Aby umożliwić organom celnym ustalenie, że wnioskodawca dysponuje skutecznym systemem zarządzania ewidencją handlową i w stosownych przypadkach ewidencją transportową, wnioskodawca musi spełnić następujące wymagania:

- a) prowadzić system księgowy zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości stosowanymi w miejscu prowadzenia ksiąg rachunkowych i ułatwiający kontrolę celną opartą na audycie;
- b) umożliwiać organowi celnemu fizyczny i elektroniczny dostęp do swojej ewidencji celnej i w stosownych przypadkach ewidencji transportowej;
- c) posiadać strukturę administracyjną odpowiednią dla rodzaju i wielkości działalności gospodarczej i dostosowaną do zarządzania przepływem towarów oraz system kontroli wewnętrznej umożliwiający ujawnianie transakcji nielegalnych lub nieprawidłowych;
- d) w stosownych przypadkach posiadać skuteczne procedury postępowania z licencjami i pozwoleniami na przywóz lub wywóz;
- e) posiadać odpowiednie procedury archiwizacji ewidencji i informacji przedsiębiorstwa oraz procedury ochrony przed utratą danych;
- f) dopilnować, aby pracownicy byli świadomi konieczności powiadamiania organów celnych w przypadku wystąpienia trudności związanych z przestrzeganiem wymogów oraz nawiązać odpowiednie kontakty w celu informowania organów celnych o wystąpieniu takich sytuacji;
- g) posiadać odpowiednie środki w zakresie bezpieczeństwa technologii informacyjnych w celu ochrony systemu informatycznego wnioskodawcy przed nieuprawnionym dostępem i zabezpieczenia dokumentacji wnioskodawcy.

Artykuł 4

Wypłacalność

1. Do celów niniejszego artykułu wypłacalność oznacza dobrą sytuację finansową, która umożliwia wnioskodawcy realizację jego zobowiązań stosownie do charakterystyki rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.
2. Uznaje się, że warunek dotyczący wypłacalności wnioskodawcy jest spełniony, jeżeli wypłacalność można udowodnić w odniesieniu do ostatnich trzech lat.
3. Jeżeli przedsiębiorstwo wnioskodawcy istnieje krócej niż trzy lata, jego wypłacalność sprawdza się na podstawie dostępnych dokumentów i informacji.

Artykuł 5

Normy bezpieczeństwa i ochrony

1. Bezpieczeństwo i ochronę wnioskodawcy uznaje się za odpowiednie, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) budynki użytkowane w związku z działalnością objętą świadectwem są zbudowane z materiałów odpornych na próby bezprawnego wstępu i zapewniają ochronę przed bezprawnym wtargnięciem;
 - b) istnieją odpowiednie środki kontroli uniemożliwiające nieuprawniony wstęp do stref wysyłki, ramp załadunkowych i stref ładunkowych;
 - c) środki dotyczące postępowania z towarami obejmują ochronę przed wprowadzeniem, zamianą lub utratą jakiegokolwiek materiału oraz dokonywaniem nieuprawnionych zmian w jednostkach ładunkowych;
 - d) w stosownych przypadkach wdrożono procedury postępowania z pozwoleniami na przywóz lub wywóz związanymi z zakazami lub ograniczeniami oraz mające na celu rozróżnianie tych towarów od innych;
 - e) wnioskodawca wdrożył środki umożliwiające dokładną identyfikację jego partnerów handlowych w celu zapewnienia bezpieczeństwa międzynarodowego łańcucha dostaw;

- f) w zakresie dopuszczonym przepisami prawa wnioskodawca prowadzi postępowanie sprawdzające przyszłych pracowników, których zamierza zatrudnić na stanowiskach wrażliwych pod względem bezpieczeństwa oraz dokonuje okresowych kontroli ich przeszłości;
- g) wnioskodawca zapewnia aktywny udział odpowiedniego personelu w programach podnoszących poziom świadomości w dziedzinie bezpieczeństwa.

2. Jeżeli wnioskodawca mający siedzibę na terytorium umawiających się stron posiada uznane na poziomie międzynarodowym świadectwo bezpieczeństwa wydane na podstawie konwencji międzynarodowych, europejskie świadectwo bezpieczeństwa wydane na podstawie prawodawstwa wspólnotowego, świadectwo międzynarodowej normy Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej lub europejską normę europejskich organizacji normalizacyjnych lub inne uznane świadectwo, kryteria ustanowione w ust. 1 uznaje się za spełnione, o ile kryteria wydania tych świadectw są identyczne lub równorzędne z kryteriami określonymi w niniejszym załączniku.

TYTUŁ II

Ułatwienia przyznawane upoważnionym przedsiębiorcom

Artykuł 6

Ułatwienia przyznawane upoważnionym przedsiębiorcom

Organy celne przyznają upoważnionym przedsiębiorcom następujące ułatwienia:

- przed dostarczeniem towarów na obszar celny lub przed opuszczeniem przez nie tego obszaru właściwy urząd celny może zawiadomić upoważnionego przedsiębiorcę, że w wyniku analizy ryzyka pod kątem bezpieczeństwa i ochrony przesyłka została wybrana do dalszej kontroli fizycznej. Zawiadomienie to ma miejsce jedynie wówczas, jeżeli nie zagraża to możliwości przeprowadzenia kontroli. Organy celne mogą jednak przeprowadzić kontrolę fizyczną, nawet jeżeli upoważniony przedsiębiorca nie został o tym uprzednio zawiadomiony;
- upoważniony przedsiębiorca może złożyć przywozowe lub wywozowe deklaracje skrócone zawierające dane w oparciu o ograniczone wymogi określone w załączniku 30A do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93; jeżeli jednak przedsiębiorca jest przewoźnikiem, spedytorem lub agentem celnym, jest on uprawniony do złożenia takich deklaracji tylko pod warunkiem, że zajmuje się przywozem lub wywozem towarów na rzecz upoważnionego przedsiębiorcy;
- upoważniony przedsiębiorca podlega mniejszej liczbie kontroli fizycznych i kontroli dokumentów niż inni przedsiębiorcy. Organy celne mogą postanowić inaczej w celu uwzględnienia szczególnego zagrożenia lub wymogów kontroli określonych w innych przepisach;
- jeżeli w następstwie przeprowadzenia analizy ryzyka właściwy organ celny wybiera jednak do celów dalszych kontroli przesyłkę objętą przywozową lub wywozową deklaracją skróconą lub zgłoszeniem celnym złożonym przez upoważnionego przedsiębiorcę, konieczne kontrole należy przeprowadzić w sposób priorytetowy. Jeżeli upoważniony przedsiębiorca złoży stosowny wniosek i za zgodą zainteresowanego organu celnego, kontrole te mogą być przeprowadzone w innym miejscu niż dany urząd celny.

TYTUŁ III

Zawieszenie i cofnięcie statusu upoważnionego przedsiębiorcy

Artykuł 7

Zawieszenie statusu

1. Organ celny wydający upoważnienie zawiesza status upoważnionego przedsiębiorcy w następujących przypadkach:
 - a) jeżeli wykazano brak przestrzegania warunków lub kryteriów przyznania statusu;
 - b) jeżeli organy celne mają wystarczający powód, aby sądzić, że upoważniony przedsiębiorca dopuścił się czynu prowadzącego do wszczęcia postępowania przed sądem karnym i związanego z naruszeniem przepisów celnych;
 - c) na wniosek upoważnionego przedsiębiorcy, gdy jest tymczasowo niezdolny do przestrzegania warunków i kryteriów jego przyznania.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. b), organ celny może podjąć decyzję o nie zawieszaniu statusu upoważnionego przedsiębiorcy, jeżeli uznaje naruszenie za nieistotne w stosunku do liczby lub skali operacji celnych i niebudzące wątpliwości co do dobrych intencji przedsiębiorcy.
3. Zawieszenie następuje niezwłocznie, jeżeli wymaga tego rodzaj lub poziom zagrożenia dla bezpieczeństwa i ochrony obywateli, zdrowia publicznego lub środowiska.
4. Zawieszenie nie ma wpływu na postępowanie celne rozpoczęte przed datą zawieszenia, które nie zostało jeszcze zakończone.
5. Każda umawiająca się strona określa czas trwania okresu zawieszenia w sposób umożliwiający upoważnionemu przedsiębiorcy uregulowanie jego sytuacji.
6. Jeżeli dany przedsiębiorca podjął zgodnie z oczekiwaniami organów celnych środki konieczne w celu spełnienia warunków i kryteriów nałożonych na upoważnionego przedsiębiorcę, organ celny wydający upoważnienie cofa zawieszenie.

Artykuł 8

Cofnięcie statusu

1. Organ celny wydający upoważnienie cofa status upoważnionego przedsiębiorcy w następujących przypadkach:
 - a) upoważniony przedsiębiorca dopuścił się poważnego naruszenia przepisów celnych i nie przysługuje mu już prawo do odwołania;
 - b) upoważniony przedsiębiorca nie podejmuje wymaganych środków w okresie zawieszenia, o którym mowa w art. 7 ust. 5;
 - c) na wniosek upoważnionego przedsiębiorcy.
2. W przypadku, o którym mowa w lit. a), organy celne mogą jednak podjąć decyzję o niecofaniu statusu, jeżeli uznają naruszenie za nieistotne w stosunku do liczby lub skali operacji celnych i niebudzące wątpliwości co do dobrych intencji upoważnionego przedsiębiorcy.
3. Cofnięcie nabiera mocy w dniu następującym po dniu zawiadomienia.

TYTUŁ IV

Wymiana informacji

Artykuł 9

Wymiana informacji

Komisja Europejska i organy celne odnośnego państwa EFTA regularnie wymieniają następujące informacje na temat tożsamości upoważnionych przedsiębiorców:

- a) numer identyfikacyjny przedsiębiorstwa (TIN) w formacie zgodnym z przepisami dotyczącymi systemu rejestracji i identyfikacji przedsiębiorców (EORI);
 - b) nazwę i adres upoważnionego przedsiębiorcy;
 - c) numer dokumentu nadającego status upoważnionego przedsiębiorcy;
 - d) obecny status (obowiązujący, zawieszony, cofnięty);
 - e) okresy zmiany statusu;
 - f) dzień, od którego świadectwo jest ważne;
 - g) organ wydający świadectwo.”
-